

valgtes til Medlem af Stortinget; kun som Suppleant har en Kvinde deltaget i nogle enkelte Møder. Af de fire Kommunevalg, hvori Kvinder har deltaget i Norge, findes kun nøjagtig Statistik for de to, 1901 og 1907; her stemte ialt henholdsvis 45 og 55 pCt. af de valgberettigede Mænd og 21 og 34 pCt. af de valgberettigede Kvinder. Paa Landet stemte 41 og 49 pCt. af Mændene, 10 og 19 pCt. af Kvinderne, i Byerne stemte 57 og 71 pCt. af Mændene og 48 og 63 pCt. af Kvinderne. Fra 1908 til 1910 er Antallet af afgivne Kvindestemmer steget fra 90,600 til 181,600, men da Skatteydelse som Betingelse for Kvinders kommunale Valgret samtidig er bortfalden, er det ikke let at sige, om det betyder nogen virkelig Stigning i Kvindernes Valginteresse. Af de ca. 13,000 valgte Kommuneraadsmedlemmer var ved de tre Valg 1901, 1907 og 1910 henholdsvis 98, 142 og 210 Kvinder.

I Ny Zeeland har Kvinder 6 Gange deltaget i Parlamentsvalg, nemlig hvert 3die Aar fra 1894—1909, og ved disse Valg stemte af de valgberettigede Mænd henholdsvis 70, 76, 79, 78, 84 og 81 pCt., af de valgberettigede Kvinder 85, 76, 76, 75, 82 og 78 pCt. Kvinder er ikke valgbare til Ny Zeelands Parlament.

I Australien stemte ved Valg til Forbundsparlamentet henholdsvis 1903 og 1906, til Senatet 53 og 56 pCt. af de valgberettigede Mænd og 40 og 43 pCt. af de valgberettigede Kvinder, til Repræsentanthuset 56 og 57 pCt. af de valgberettigede Mænd og 44 og 45 pCt. af de valgberettigede Kvinder. Trods Anstrængelser fra en Del Kvinders Side er det ikke lykkedes at faa nogen Kvinde valgt til Parlamentsmedlem. Ved Valgene til de enkelte australske Staters lokale Raad har Stemmetallet været omtrent som til Forbundsparlamentet. Til de lokale Raad er Kvinder gennemgaaende ikke valgbare.

Hvor der er størst Forskel paa Mænds og Kvinders Valgdeltagelse, ses den, som ovenfor nævnt, mest at hidrøre fra den ringere Valgdeltagelse i Landdistrikterne, de Steder, hvor Vejen til Valgstedet er lang og besværlig, og

hvor det er vanskeligt for begge Ægtefæller at være hjemmefra paa én Gang.

At saa faa kvindelige Repræsentanter er valgte, er en naturlig Følge af det ny i Situationen. I større Kredse med Listevalg vælges nogle enkelte, som til Finlands Landdag og til Kommunalbestyrelser. I Enkeltmandskredse vil det være lidt vanskeligt at erstatte en erfaren mandlig Politiker med en »ny« Kvinde.

De Spørgsmaal, der særlig har interesseret de Kvinder, der har faaet politisk Valgret, har gennemgaaende overalt været de samme. I Finland som i Ny Zeeland, i Australien og i Amerika virker kvindelige Politikere for Afholdssagen, Forbedring af Hustruers og Børns Retsstilling, forbedret Børneforsorg, Forbedring af Kvinders Løn, højere Ægteskabsalder for Kvinder, forbedret Fattigforsørgelse, Beskyttelseslove for Kvinder osv.

Meta Hansen.

Kvindernes Valgret i Stockholms Rigsdag.

(Uddrag af en Artikel i „Dagny“).

LØRDAG den 13. Maj diskuteredes i Rigsdagens 1. Kammer Spørgsmaalet om Kvindernes Valgret paa Grundlag af Konstitutionsudvalgenes Indstilling. Debatten varede i 3 Timer, hvilket viser, at man forstaar Vigtigheden af at diskutere denne Sag. Tre lærde Professorer optraadte som ivrige Modstandere og søgte gennem Statsvidenskab og anden Lærdom at bevise, at Kvinderne ikke burde have Valgret. Professor Clason »fastslog«, at Kvindevalgretsbevægelsen var i Tilbagegang, og at Kvinderne selv ingen Interesse havde for Sagen, medens Professor Fahlbeck fremhævede Faren ved at give Kvinderne Valgret, saalænge Forsvarsspørgsmaalet ikke var ordnet, da Kvinderne som ikke værnepligtige vilde være imod Landets Forsvar(!); Kvinderne forstod sig ikke paa Udenrigspolitik. Professor Kjellén mente, at det var et Mistillidsvotum mod Mændene at give Kvinderne politisk Valgret. Intet

var saa farligt som at overgive Statslivet til »Feminismen«. Manddom var nødvendigt i Statslivet. — — —

Hr. Professor Steffen var tilstrækkelig »uvidenskabelig« til at tale om Kvinders Medborgerret og Ligestilling og til at mene, at Kvindens Arbejde i det offentlige Liv vilde virke udviklende paa hende selv og højne hendes aandelige Niveau. Et Land havde ikke Raad til at berøve over Halvdelen af sine Indbyggere det stimulerende og udviklende, som ligger i at være meddelagtig i det offentlige Arbejde. Af andre Forsvarere kan nævnes Hr. Mauritz Hellberg, der særlig fremhævede, hvor udholdende og offervillige Kvinderne havde arbejdet. Han replicerede vittigt til de lærde Professorer ved at citere Frødings Ord: »Gud ske Lov, at Professorer findas, for hvilka Sanningen är ganska klar«. Han sluttede med et længere Citat af en af Mrs. Chapman Catt's Taler. Mrs. Catt paahørte fra Tilhørerlogen den 3 Timers Forhandling; hun sad der som den ukronede Dronning over 22 Landes Stemmeretskvinder. Hun var den levende Paamindelse om den organiserede kraftige Bevægelse, som foregaar blandt Kvinder over hele Jorden; hun repræsenterede en Magt, som det turde være nødvendigt at regne med.

Den hellige Krig.

Vi bringer nedenfor Uddrag af en Tale, som en bekendt Forkæmper for Kvindernes Valgret, Sir John Hunter, fornylig har holdt ved et stort Møde i Glasgow:

»Jeg husker for lang Tid siden at have læst følgende Bemærkning af Lord Russell: »Der bruges her i Landet 40 Aar for at gennemføre en Reform, som indrømmes at være nødvendig«. Disse Ord passer godt endnu. Det er nu 30 Aar siden jeg første Gang fremkom med en Resolution til Gunst for Kvinders Valgret. Jeg haaber snart, at det vil være unødvendigt at holde Møder som dette; for hver Dag, der gaar, vil Kvindens Ret til at stemme finde færre og færre alvorlige Modstandere. Jeg tror paa, at hvad der er forstandigt og